

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

POLONA RODIČ: SESTRADANA

Podatki o knjigi

- Naslov: Sestradana
- Avtorica: Polona Rodič
- Spremna beseda: dr. Mateja Cvetek
- Urednica: Tadeja Petrovčič Jerina
- Velikost: 130 mm x 220 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 104
- ISBN 978-961-278-485-0
- Cena: 19,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Jaz hočem živeti!

Knjiga prinaša poetičen zapis o napornem popotovanju skozi zapleteni svet anoreksije. Šest let trajajočo zgodbo avtorica strne v štiri poglavja: Ana, Da propadajo organi, Jaz bi šla nazaj, Jaz hočem živeti. Brez olupševanja nam z blagimi besedami zaupa trpko zgodbo, ki jo od (pre)blizu pozna (pre) več posameznikov in družin. Bolečo zgodbo nesprejemanja in nerazumevanja, a tudi zgodbo poguma in upanja!

»Življenje z anoreksijo je težavno in zapleteno, vendar obstaja izhod iz tega stanja. Polonine pesmi nam približajo izkušnjo temačnih trenutkov druženja z Ano, pa tudi izkušnjo osvobojenosti, ki je temu sledila. Kljub prepričanju mnogih, da je anoreksija neozdravljiva, nam Polona pripoveduje o nasprotnem. [...] Ko ljudje z anoreksijo sprejmejo svojo enkratnost in si jo v polnosti dovolijo živeti in deliti z drugimi, postanejo tako oni sami kot njihova dela navdih za mnoge. Hvaležna sem Poloni za njeno odločitev, da svoje izkušnje podeli z nami.« (Iz spremne besede dr. Mateje Cvetek.)

O avtorici

Polona Rodič se je rodila leta 1998 v Ljubljani, kjer je obiskovala Osnovno šolo Danile Kumar, šolanje pa nadaljevala na Gimnaziji Želimlje. Zdaj je študentka enopredmetnega študija slovenistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Prve pesmi je začela pisati pri štirih letih, v času šolanja pa večkrat sodelovala na literarnih natečajih (Mala Veronika, Spirala). Poleg pisanja poezije in kratke proze so ji pri srcu tudi glasba, ples, likovna umetnost in gledališče.

Z motnjami hranjenja, anoreksijo, se je borila šest let. Zbolela je pri štirinajstih letih, pri sedemnajstih pa dosegla kritično točko zdravlja in se jeseni 2015 tri mesece zdravila

na Pediatrični kliniki v Ljubljani na endokrinološkem in psihiatričnem oddelku. Zdravljenje je s pomočjo psihoterapije nadaljevala doma, izkušnja bolezní pa jo je navdihníla k pisanju zbirke *Sestradena*.

Iz knjige

ni samo anoreksija
je nasmeš na ustih, so demoni v glavi
je živeti dan za dnem le z energijo v kavi
je bolezen, ki ti laže, da je to življenjski stil
je zdravnik, ki ti za glavo predpisuje kup zdravil
ni samo anoreksija, ni samo zboleti
je prijateljica, ki počasi ti pomaga umreti
je želeti ozdraveti (bom, samo še eno kilo)
in oboževati hrano (a izbrati cukér v žilo)
res ne vem, če le bolezen v prséh stiska in tesni
kajti to v meni, TO TAKO ZELO BOLI

ni le neka diagnoza na papirju izbrana
glas ima in vidim jo in njeno ime je ana.

največji pogum?

sovrážiti svoje telo v odsevu
pa vendar se zjutraj za mizo usesti
poslušati anino jezo v odmevu
a v solzah boriti se
zajtrk pojesti

ja, to je zame največji pogum

jaz
hočem
živeti